

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204401
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317204401.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľky: J. E., rod. F., nar. X.XX.XXXX, bytom Q., A. XXX/XX, právne zastúpená JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom, so sídlom v I., V. K. XXX/XX, proti manželovi navrhovateľky: K. E., nar. X.X.XXXX, bytom L. nad A. XXX, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom v Čadci, Potočná 2835/1 A, IČO: 36 866 849, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom: F. E., nar. XX.X.XXXX, M. E., nar. XX.X.XXXX a V. E., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, na odvolanie manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 29. septembra 2017, sp. zn. 8P/20/2017-84, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a V. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky v zmysle podmienok § 22 a § 23 Zákona o rodine rozviedol (výrok I.). V zmysle § 24 ods. 1 Zákona o rodine maloletého F., maloletú M. a maloletého V. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach (výrok II.). Otca zaviazal k povinnosti platiť výživné na maloletého F. sumou 120 € mesačne, na maloletú M. sumou 100 € mesačne a maloletého V. sumou 80 € mesačne, ktoré bude zasielať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred (výrok III.). Schválil rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletými deťmi na čas po rozvode (výrok IV.). V zmysle § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov (výrok V.). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je trvale a vážne narušené, od 27.6.2017, kedy sa navrhovateľka odsťahovala zo spoločnej domácnosti, k obnoveniu manželského spolužitia nedošlo. V súčasnej dobe sú maloleté deti v osobnej starostlivosti navrhovateľky a pre prípad rozvodu manžel navrhovateľky nemal námietky k tomu, aby na čas po rozvode všetky maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti a výchovy navrhovateľky. Pri určení vyživovacej povinnosti prihliadal na odôvodnené potreby maloletých detí a výdavky vynakladané oprávneným rodičom, ako aj na možnosti a schopnosti zabezpečovať výživu maloletých detí. V súčasnej dobe maloletý F. a maloletá M. navštevujú 1. stupeň základnej školy, pričom výdavky vznikajú v súvislosti so zaplatením stravy v škole, družiny, školských potrieb, ZRPŠ a ostatných výdavkov osobnej potreby. Maloletý V. navštevuje predškolské zariadenie, v súvislosti s ktorým taktiež vznikajú výdavky navrhovateľke so zaplatením poplatku v škôlke, zabezpečením stravy v škôlke a ostatných nevyhnutných výdavkov. Dospel k záveru, že nevyhnutné výdavky vynakladané oprávneným rodičom u maloletého F. predstavujú sumu 171 € mesačne, u maloletej M. sumu 161 € mesačne, u

maloletého V. 160 € mesačne. Manžel navrhovateľky dosahuje príjem 1.100 € mesačne, pričom za nevyhnutné výdavky považoval splátku hypotéky vo výške 204 € mesačne. Za nevyhnutný výdavok nepovažoval splátku úveru na motorové vozidlo vo výške 223,85 € mesačne, keďže tento neprodukoval dôkazy na preukázanie tvrdenia, že motorové vozidlo potrebuje nevyhnutne na výkon svojho povolania. Taktiež nepovažoval za nevyhnutný výdavok splatenie dlhu - pôžičky vo výške 200 € mesačne, keďže sa nejednalo o spoločnú pôžičku. Považoval za odôvodnené výdavky manžela navrhovateľky v rozsahu 500 € pri príjme 1.100 €, pričom mesačne mu zostáva pre seba suma asi 600 €. Z rozsahu deklarovaných výdavkov zaviazal otca platiť výživné na maloleté deti zhruba 2/3 celkových výdavkov. U maloletého V. prihliadal na skutočnosť, že v krátkej budúcnosti dôjde k podstatnej zmene pomerov jeho nástupom na základnú školu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie manžel navrhovateľky. Uviedol, že v priebehu konania deklaroval príjem ako SZČO vo výške 1.000 € mesačne. Od júla roku 2017 došlo k zníženiu jeho mzdy na sumu 805 € mesačne. Z podnikania platí zdravotné odvody vo výške 61,81 € mesačne a sociálne odvody. Vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni má nedoplatok vo výške 453,10 €, sociálne poistenie platí mesačne vo výške 161,76 €, kde taktiež má nedoplatok, pričom Sociálna poisťovňa eviduje pohľadávku vo výške 1.631,97 €. Má vedený dlh aj voči spoločnosti CREDITEXPRESS Slovensko s.r.o. vo výške 303,89 €. Ďalej spláca hypotéku na spoločný dom vo výške 304 €, kedy došlo k navýšeniu mesačnej splátky z 204 € na 304 € od septembra 2017. Platí aj povinné zmluvné poistenie vo výške 23,06 €, poistenie v domácnosti vo výške 13,36 € a úhradu splátky kreditnej karty vo výške cca 53 €. Okrem toho uhrádza v súvislosti s užívaním domu platby za elektriku, rozhlas, TV, spolu vo výške 41,83 €, jeho mesačné výdavky potom predstavujú cca 820 € a osobne mu zostane na mesiac len 50 €. Naproti tomu matka dosahuje mesačný príjem 500 € a k tomuto príjmu poberá prídavky na deti vo výške 70 €, čo spolu predstavuje sumu 652,80 €. Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že medzi jej výdavky patrí príspevok rodičom na stravu vo výške 200 € a stavebné sporenie 100 €. Zostane jej suma 352,80 €, čo je podstatne vyššia suma, aká zostane jemu. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť tak, že bude zaviazaný platiť výživné na každé dieťa vo výške 50 € mesačne.

3. Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázala na skutočnosť, že pokiaľ manžel v odvolaní uvádzal, že došlo u neho k podstatnej zmene okolností rozhodujúcich pre určenie výživného, k tomuto záveru možno dospieť len zistením rozhodujúcich okolností v čase pôvodného rozhodovania a v čase rozhodovania o zmene. Manžel v odvolaní neuvádzal dôvod, prečo nečakane bola u neho podstatne znížená mzda. Uvedené tvrdenia považovala za ničím nepreukázané. Manžel má stále nadštandardný príjem, z ktorého je schopný platiť súdom určené výživné. Tvrdenia manžela o dlhu vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni považovala za účelové. Na stránke danej poisťovne lustráciou zistila, že manžel nie je v zozname dlžníkov Všeobecnej zdravotnej poisťovne ku dňa 20.3.2018, ale ani v termíne do apríla 2018. Ak manžel mal v minulosti tieto nedoplatky, nie je zrejmé, z čoho tieto sumy pri deklarovaní jeho výdavkov, uhradil. Dáva do pozornosti, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, platenie hypotéky manželom nemôže byť dôvodom na vyhoviecie jeho odvolaniu na zníženie výživného. Manžel o deti nejaví záujem, na výživu prispel do súčasnej doby len sumami 82,50 € formou poštového poukazu. Žiadala rozsudok prvej inštancie ako správny potvrdiť.

4. Manžel navrhovateľky v replike k podanému vyjadreniu uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že odo dňa rozvodu do súčasnej doby len trikrát formou poštového poukazu zaslal výživné. Výživné zasiela na každé maloleté dieťa v sume 27,60 € a plní si vyživovaciu povinnosť pravidelne. Matkou navrhované výživné neodzrkadľuje reálne potreby maloletých detí, ako aj jeho reálne možnosti a schopnosti ako povinného rodiča. Domnieva sa preto, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa jeho názoru je postačujúce, aby platil výživné na každé dieťa vo výške 50 € mesačne. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodovaciu prax niektorých krajských súdov v konkrétnych prejednávanych veciach.

5. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal včas (362 ods. 1 CSP) účastník konania, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov podľa § 65 a § 66 CMP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP v napadnutom a v ostatných preskúmaných výrokoch ako správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý v zmysle podmienok v § 24 ods. 1 Zákona o rodine v súvislosti s konaním o rozvod manželstva, maloletého F., maloletú M. a maloletého V. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti a výchovy navrhovateľky, ktorá je oprávnená ich zastupovať a spravovať ich majetok a stanovil povinnosť manžela navrhovateľky prispievať na výživu maloletého F. sumou 120 € mesačne, sumou 100 € mesačne na maloletú M. a na maloletého V. sumou 80 € mesačne, je správny. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a vysloveným záverom súdu prvej inštancie, že je dôvodné, aby manžel navrhovateľky na čas po rozvode platil výživné na maloleté deti v uvedenom rozsahu.

7. V súlade s podmienkami uvedenými v § 62 ods. 2 Zákona o rodine je dôvodné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach a schopnostiach manžela navrhovateľky zo svojho príjmu platiť výživné v potrebnom rozsahu z deklarovaneho príjmu vo výške 1.100 € mesačne. Pri rozhodovaní o výške výživného súd prihliada aj na podmienky uvedené v § 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine. Súd môže prihliadať iba na nevyhnutné výdavky oprávneného alebo povinného rodiča, keďže výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov. Pokiaľ sa rodič o dieťa osobne nestará, rozsah vyživovacej povinnosti musí byť zohľadnený na strane povinného rodiča. Súd prvej inštancie správne z uvedených atribútov a podmienok zákona vychádzal, prihliadajúc na okolnosti prejednávanej veci. Tvrdenia manžela navrhovateľky o poklese príjmu a ich dôvode, neboli ničím preukázané. Súd prvej inštancie správne stanovil výšku výživného vzhľadom na vek a potreby maloletých detí, keďže maloletý F. a maloletá M. navštevujú 1. stupeň základnej školy, maloletý V. predškolské zariadenie, v súvislosti s čím oprávnenému rodičovi vznikajú výdavky už so zabezpečením potrieb maloletých detí súvisiacich s návštevou školského a predškolského zariadenia, pričom musí zabezpečovať aj ďalšie bežné a nevyhnutné výdavky maloletých detí.

8. Vychádzajúc z uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom dôsledne vychádzal z podmienok uvedených v § 62 v spojení s podmienkami uvedenými v § 75 ods. 1 Zákona o rodine, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v preskúmaných výrokoch II., III. a v súvisiacom výroku o trovách konania (V.), ako správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže z okolností prejednávanej veci nevyplýva, že by bolo dôvodné niektorému z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania priznať.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)